

Publicerad 2014-11-01 21:27 av Lemon Merchant

En dagbok från samtiden; en clowns bekännelser

Stumma kroppar för sina meddelanden vidare

Vinterns visor talade ifrån svarta tungor

Och du fortsätter med din dödsvals, målandes ett helt universum över våran stads minsta dansgolv

Bör man inte lämna allting tidigare för att undvika rädslan att när som helst förlora det istället?

I tystnad ta till vapen med ångestdämpar för att inte väcka lägenhetskomplexet

Ingen jag träffar ser mina ögon, jag har sedan länge tömt dem på något värt att uppmärksamma

Färdandes på en cykel utan ram kan man ta sig uppför alla backar, det är nedförs som väcker känslor av misslyckande

Liggandes i slutet av vägen, suckandes misstag jag inte ens visste själv jag gjort

Och tumören mellan mina ben och mitt kött sväljer allt jag försöker fylla min värld med

Ett ändlöst gap av röster som alla berättar samma historia på olika språk, med annorlunda handstilar och tonlägen

Även om våra stjärnor brinner ut i natt kan jag finna tröst i att jag inte längre är ensam, och att jag har
omnämnt alla för en sista gångs skull

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lemon Merchant med Poeter.se id #47585 innehar upphovsrätten